

EDITORIAL

Els passats 26 al 29 d'agost de 2008 es va dur a terme el 10è Congrés Bianual de l'EASA (European Association of Social Anthropologists) a Ljubljana, Eslovènia. En aquesta edició el títol del Congrés era "Experiencing Diversity and Mutuality" i hi van concórrer nombroses investigadores i investigadors i professionals de l'antropologia d'arreu. Només per la magnitud d'aquest event ja en quedava justificada una referència a la nostra revista, però el fet que una nodrida representació d'antropòlegs i antropòlegs catalans acudís a aquesta prestigiosa cita internacional encara va fer més imprescindible que e-Quaderns hi dediqués una especial atenció. Fent un recorregut per les ponències presentades per aquestes investigadores i investigadors de Catalunya a les diferents taules temàtiques podem fer-nos un retrat del que l'antropologia social i cultural està fent a casa nostra.

En el present número hi podrem trobar sis articles que es corresponen a les diferents ponències presentades a EASA per Joan Frigolé Reixach i Camila del Màrmol Cartañá, Irene Sabaté Muriel, Sandra Santos i Mariona Rosés i Tubau de la Universitat de Barcelona (UB), Eliseu Carbonell de l'Institut Català de Recerca en Patrimoni Cultural i Begonya Enguix de la Universitat Oberta de Catalunya (UOC).

En l'article de Joan Frigolé i Camila del Màrmol Cartañá es discuteix sobre la producció de discursos i la seva capacitat per produir valors i identitats comunes. Els autors entenen els discursos sobre el patrimoni natural i cultural com a tecnologies de govern que afavoreixen noves formes d'utilització del territori basant-se en la producció de nous valors. En aquest sentit la producció d'aquests discursos es relaciona amb la reproducció social de la vall, entenent-se com a formes de governamentalitat (en el sentit foucaultià del terme), dit d'una altra forma, com a mecanismes que generen certs

nivells de consens social, facilitant el desenvolupament de nous models econòmics per a la reproducció del sistema capitalista.

A la seva ponència Irene Sabaté Muriel explora les polítiques estatals de vivenda al Berlín de després de la caiguda del Mur. Per als habitants de Friedrichshain, un barri situat al antic barri est de l'antiga capital alemanya, les condicions d'habitatge han canviat dramàticament des de la unificació d'Alemanya a principis dels anys noranta. En un context de relacions ciutadanes i Estat burocratitzat, l'exclusió no deriva de les desigualtats de salari. Segons l'autora, l'accés a la informació, així com la viabilitat de connexions socials capaces de millorar les condicions de vivenda son crucials.

Sandra Santos reflexiona sobre el codi de conducta *Sikh*, anomenat *Sikh Dharma*. Santos planteja com aquest codi no es restringeix únicament als aspectes religiosos sinó que les pràctiques corporals que exigeix impregna tota la vida dels seus seguidors. És a dir que, en la comunitat Sikh, la corporalització de determinats elements no implica només una forma de religiositat i una relació amb la deïtat, sinó que posa els seus membres en relació amb les altres comunitats i suposa unes pràctiques de distinció.

Mariona Rosés parla de com la població de Madagascar ha sabut preservar la seva identitat en una economia de mercat com l'actual, gràcies a la convivència d'elements tradicionals a través d'activitats econòmiques diversificades que han resultat tremendament eficaces per resisitir l'impacte de l'economia de mercat a través de pràctiques informals que per als *vadin'asa* eren imprescindibles per no perdre els seus orígens i subsistir com a grup.

Eliseu Carbonell examina com, a través la museística, no només es preserva un patrimoni sinó que a més es crea una idea d'autenticitat, és a dir, que aquesta pràctica cultural acaba essent pròpiament una pràctica política. Per fer aquesta anàlisi parteix de

l'estudi dut a terme a un poble de la costa central de Catalunya on un projecte sobre patrimoni marítim serveix, en realitat, uns altres interessos.

Begonya Enguix analitza com amb l'avenç de la societat democràtica la marxa de l'Orgull LGTB ha anat canviant els seus objectius i la seva ruta. Aquestes modificacions (analitzades en el cas madrileny) es deuen a una progressiva consecució de drets civils per aquest col·lectiu, cosa que fa que ara es plantegin nous objectius a partir de la reapropiació i la resignificació de l'espai. En l'estudi d'Enguix el que és primordial és veure com l'espai urbà s'articula amb les manifestacions reivindicatives d'aquest col·lectiu, i explicar com funcionen els seus mecanismes de visibilització, territorialització i activisme polític a través de pràctiques corporals.

El Consell de Redacció